

WELKE VOGELS HOUDEN EN WELKE VAN DE HAND DOEN?

Jim Hutton

Er zijn veel elementen waarmee we rekening dienen te houden wanneer de tijd gekomen is om onze stam grasparkieten in twee groepen te verdelen. Welke vogels doe ik van de hand en welke wens ik te behouden?

Visuele eigenschappen, afstamming, leeftijd, geslacht, zelfs de variëteit, kleurslag e.d. moeten in overweging genomen worden. Iedereen die een groot deel van zijn vrije tijd doorbrengt bij zijn vogels zal, onvermijdelijk, regelmatig zijn grasparkieten taxeren en beoordelen. Onder de jonge vogels van het laatste kweekseizoen, zullen er dieren zijn die hun kwaliteiten zo ten toon spreiden dat ze reeds kort na het nest verlaten te hebben kunnen genoteerd worden: houden! Zelfs in de beste stammen is het zo dat er vogels voorkomen die – op het eerste zicht althans – niet veel te bieden hebben. Het is in deze laatste groep, dat vaak de fouten in de beslissing gemaakt worden!

Wanneer we de vereiste kwaliteiten voor een goede 'show'-vogel opsommen dreigen we een herhaling te maken van de standaard zoals die nu is vastgelegd. Alleen, een goede kweker heeft oog voor zowel de positieve als de negatieve punten bij zijn beoordeling. Het is duidelijk dat de 'kopbreedte' en de 'diepte van het masker' twee belangrijke factoren zijn die uitmaken of een vogel slecht, bruikbaar of buitengewoon goed is. Deze beide eigenschappen zijn gebaseerd op de lengte en de grootte van de veren. Een Engelse grasparkiet met kleine, korte veren zal nooit een diep masker hebben. Dus is de bevedering erg belangrijk. (cfr. de Engelse termen: yellow, medium feathering, medium buff, buff, ect.). Bij de paring moet bij elk koppel minstens één grof gevederd exemplaar zitten (buff). Bij voorkeur, de man. Wanneer men echter een uitstekende grof gevederde pop gekweekt heeft, probeer dan zeker ermee verder te kweken, niettegenstaande in acht op

de tien gevallen het verloren moeite blijkt te zijn, hebben we nog altijd twee kansen over! Daartegover staat dat een grof gevederd mannetje er wel altijd in slaagt een paar eieren te bevruchten. Dus, de verenstructuur van de vogel is bij de beoordeling van erg groot belang.

Iedereen die ooit heeft kunnen (mogen) beschikken over stoer gebouwde grasparkieten moet aanvaarden dat deze vogels meestal gewoon op hun stok hangen of neerzakken. Zolang ze niet in het bezit zijn van een 'hangende staart', wat het uitzicht van de vogel compleet ontsierd en wat onaanvaardbaar is voor een show-vogel, is er niets aan de hand indien de vogel verder beschikt over een aantal goede eigenschappen.

VERLOREN RUIMTE

Men zou dus kunnen veronderstellen dat een ganse vlucht vol met buff-vogels het ultieme doel is, maar dan komt het probleem van de vruchtbaarheid/bevruchting om de hoek kijken. Niettegenstaande de meeste buff x buff-paringen verloren moeite is, is diegene die er toch in slaagt een aantal vogels op die manier op stok te krijgen er tevens in geslaagd een aantal goede vogels te kweken met het oog op de toekomst.

In mijn beginjaren raakte ik een beetje gefrustreerd omdat ik er niet in slaagde het type vogel met de bevedering die ik wenste, in mijn bezit te krijgen. Daardoor paarde ik twee buff-vogels – de beste die ik kon vinden – en ik had geluk. Ze broedden zeer goed en slaagde ik erin een enorme stap vooruit te maken, dicht bij mijn doel. Nieuwelingen en beginners mogen vooral niet denken, dat door het aankopen van grasparkieten met goede eigenschappen, dit de enige manier is om (snel) vooruitgang te maken.

Eenmaal de beslissing genomen is om een welbepaalde vogel te houden, is het tijd om te kijken naar zijn of haar broers en zusters. Wanneer een jonge vogel de stempel 'uitstekend' verdient, dan zou men de hele 'familie' moeten behouden, zelfs diegenen die fouten bezitten, zoals kleine spots of geen diep masker. Enkele jaren geleden kweekte

ik een prachtige grijsgroene man. Hij was één van de twaalf jongen van dat koppel in dat kweekseizoen. Van de andere elf, waren er tien zeer goed en de slechtste was een grijze man die geen enkele eigenschap van zijn prachtige broers en zusters vertoonde. Een goede vriend van mij mocht hem wel hebben. Hij paarde hem aan een pop uit dezelfde lijn en kreeg prompt jonge vogels van dezelfde kwaliteit als zijn illustere broer. Uitstekend dus. Zo zie je dus maar dat het zogenaamde 'afval' uit een nest even goede nakomelingen kan hebben als de beste exemplaren. Blijkbaar is er een soort cyclus, waarbij de uitstekende show-kwaliteiten in een bloedlijn 'slapen' en plots na een paar jaar zich opnieuw gaan manifesteren, zolang de bloedlijn maar behouden blijft. Het te snel van de hand doen van de slechtste vogels uit een lijn, kàn dus fout zijn.

WELKE POLITIEK VOEREN?

Het is aan de kweker om te beslissen welke leeftijd hij hanteert voor zijn kweekvogels en dus zal die beslissing een invloed hebben op welke vogels hij houdt en welke hij verkoopt. Ik geef de voorkeur aan jonge poppen om mee te kweken; dus als ik een pop gebruik van pakweg drie jaar oud, zal daar een erg goede reden voor zijn. Elk mannetje van drie jaar oud en waarmee ik geen shows bezoek, wordt van de hand gedaan, waarbij de prijs uiteraard de leeftijd volgt. Wanneer ik bijvoorbeeld met een pop weinig succes kende tijdens een kweekseizoen, wordt die niet verkocht, maar uitgeleend aan een nieuweling in de hobby om

het proberen en daaruit bij te leren. Het geslacht van de vogel is uiteraard ook belangrijk. Het is best tweemaal zoveel poppen als mannen bij de hand te hebben.

Misschien van minder belang, maar toch het overwegen waard: kleur en variëteit. Men heeft ook hier een goede balans nodig, voldoende vogels die met elkaar kunnen gepaard worden, zoals het feit dat normale vogels gepaard kunnen worden aan elke variëteit zoals spangles, dominant bont, e.a.

Eenmaal de beslissing genomen is een vogel te houden, is hij niet meer te koop, wat voor verleidelijke aanbiedingen er zich ook voordoen. Hou altijd goed voor ogen dat het gemakkelijker is een goede vogel te verkopen dan er een te kopen met dezelfde kwaliteiten.

Het selecteren van de vogels voor de verdere kweek is één van de voornaamste taken van de kweker. Een taak waarin zó gemakkelijk fouten gemaakt kunnen worden. Het heeft geen zin dagelijks uw best te doen om uitstekende vogels te kweken, wanneer door uw foute beslissing een ander met de veren gaat lopen, om nog niet te spreken dat uw stam er misschien in kwaliteit op achteruit gaat.

Het opbouwen van een goede kweekstam is een zaak op lange termijn en het verkopen van de 'hoofdingrediënten' is een garantie dat alles als een kaartenhuisje in elkaar zakt. Dat hebben al veel kwekers door de jaren heen jammer genoeg mogen ervaren.

Een laatste goede raad. Bij twijfel: houden!!!